

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.
Előfizetési csupán a kiadóhivatalban lehet B. Gyarmaton.

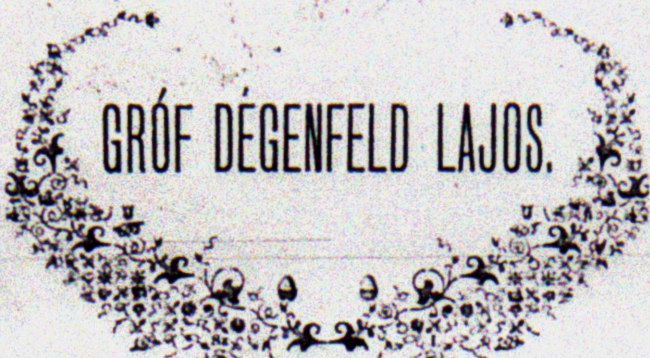
Előzetes pénzek, felamatiók és hirdetések a kiadóhivatalhoz befizendők.

A lap szellemi részére a a nyílttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: három hasábos betűsor 5 kr. — Nagyobb 6 többszöri hirdetések jutányosan csökkentetnek.

Bélyeg minden beiktatásnál 50 kr.

NYÍLTTER GARMOND SOR: 20 kr.

Gróf Degenfeld Lajos új főispánunk szíriák-b-gyarmati utja: **diadalút**, fogadtatása és beiktatása: **öröm-ünnep** volt vármegyénkben, oly alkotmányos öröm-ünnep, melyhez hasonló még az országban is csak ritkán fordul elő.

Az öröm-ünnepnek, a szeretet és rokonszenv ezen inposans nyilvánulásának okait kellünk neimesebb és jobb érzelmeiben kell egyelőre keresnünk, mely érzelmek ösztönszerűleg keletkeztek, s melyek oly férfiú irányában nyilvánultak előzetesen, akiben fiatal erő, tette vágyó akarát, szívós és kitartó munkásság, ész és értelem, szóval mindazon tényezőkhöz összhangzatosan kifejlődtek, melyek a vármegyék kormányzatára hivatott férfiak nélkülözhetlen és elengedhetlen postulatumai.

Ezen lelki tényezők nélkül kormányozni nem lehet. Azért, ha szép is a főispáni állás, de felette terhes is. A főispán a kormány akaratának végrehajtója, de egyszersmind a vármegye tőle vár védelmet a kormány igényeivel szemben. A főispánnak tehát bőles belátásának, alapos jártasságának és kiváló ítélő tehetségének kell lennie, hogy a kormány kívánalmait — a vármegye érdekeivel úgy tudja összhangzatba hozni, hogy felülről elismeréssel, alulról bizalommal és megelégedéssel találkozzék.

Nagy jelentőségű és figyelemre méltó szavakat mondott a főispán program beszédjében, melyek közül első sorban ki kell emelnünk, hogy ő azon köteleességek mellett, melyekkel a haza, és a király iránt tartozik, — igyekezni fog egész erejével vármegyénk érdekeit előmozdítani. Ezt ő leginkább teheti, mert ő, mint vármegyénk fia, igen jól ismeri vármegyénk gazdasági viszonyait, culturalis ügyeit: tudja, hogy mik azon akadályok, melyek a haladás útjában állnak, s melyek elhárítandók, érzi azt, hogy egy vármegye jó kö és vasuti közlekedés hiányában nem prosperálhat, gazdaság, ipar és kereskedelem fel nem lendülhet.

De mindez — úgy mond — csak is a béke és jó egyetértés feltétele mellett — lehetséges. Jól esett ezt hallanunk!

Gróf Degenfeld kinevezését az egész vármegye osztatlan megelégedéssel fogadta, a személye iránt érzett vonzalmat pedig a beiktatási ünnepélyekkel tüntetésszerűen manifestálta, úgy hogy ezen manifestációk emlékeztetések maradnak hosszú időkön át.

Az ünnepélyességek lefolyásáról részletes tudósításaink következnek:

Fogadtatás a szécsényi járás határában.

Július hó 7-én d. e. 10 óráfelé lépte át Gr. Degenfeld Lajos főispán a szécsényi járás határára, hol roppant nagy közönség és banderium várta. Midőn a szíriák fogatok a Kecskédi puszta felé értek, eget verő éljenzés harsogott ezer és ezer ajakról. A főispán díszes öltözete megállt, előlépett Baross Árpád főszolgabíró, s következő beszédet mondott a főispánt:

Méltóságos Gróf Főispán Úr!

Mint a szécsényi járás vezetője Állók Méltóságod előtt, tolmácsolom azon örömet s tiszteletet, melyet a járás helyi önkormányzata és a szécsényi járás közönsége a te magadnak, mint a haza és a király iránt tartozó, — igyekezni fog egész erejével vármegyénk érdekeit előmozdítani. Ezt ő leginkább teheti, mert ő, mint vármegyénk fia, igen jól ismeri vármegyénk gazdasági viszonyait, culturalis ügyeit: tudja, hogy mik azon akadályok, melyek a haladás útjában állnak, s melyek elhárítandók, érzi azt, hogy egy vármegye jó kö és vasuti közlekedés hiányában nem prosperálhat, gazdaság, ipar és kereskedelem fel nem lendülhet.

De mindez — úgy mond — csak is a béke és jó egyetértés feltétele mellett — lehetséges. Jól esett ezt hallanunk!

De még inkább fokozza örömünket és tiszteletünket méltóságod azon nemese hazafias elhatározása, hogy engedett a legfelsőbb bizalomnak, s közönség öbojának s ami mindennél szentebb — a haza hívásának — kilepett Méltóságod tetteiben s akaratában — éretten — a helyi önkormányzatot a társasabb körök csatlakozására, átörözte Méltóságod, hogy a Haza minden, ezért fel kell állnia családjának nyugodt életét, s alá kell vetnie családi gondjait a haza gondjainak.

Ezek megfontolása s a momentán tények avatják a mai napot a szécsényi járás előtt a komoly tisztelet és öröm ünnepevé. Ezen örömet s tiszteletet köldött minket ma tolmácsolni Méltóságod elő a szécsényi járás közönsége. Ezen érzelmeknek akar külsőleg is kifejezést adni, hogy tudomására adjuk Méltóságodnak, miként kész vezetése alatt küldeni bármely harcban kitartással, hogy lelkesen a győzelem reménye tápot nyer, s hogy ezeknek kifejezésével Méltóságodnak kedvét s erejét nagy munkájának kezdetén — tehetsége szerint fokozni kívánja.

Ez biztosíthatom Méltóságodnak, hogy a szécsényi járás közönsége ezen érzelmek mélyen érzékelték: kötelezőségem van tőle s én ez szívemnek leghelebb közzétételével teljesítem, hogy Méltóságod itt a helyen a szécsényi járás közönsége nevében a legforróbban a legmeglehetőbb üdvözlöm. Fogadjuk Méltóságod úgy, mint a rég várthoz tartozó s a szívvel belsőből jövő szeretettel kívánatait azon szeretettel tisztelő családtagjainak. Ezen nem grófok útjában várni, de elbetele az érkezőnek, hogy hírvirágok neki, miként otthon a család szeretetének szent tiszteletében, s megelégedésben.

Most pedig tisztelt köldöttégek önkéntes fordulat, s felkértem önöket, hogy pecsételjék meg száram igazságát: hangzóik felajánlók azon varázsszó, mely minden művészetnél hívebbnek festi az érzelmet, s minden szíveknek ékecskéje hangzóik felajánlók azon régi de soha el nem avuló jelölő, mely valahánykor egy hazafias köldöttégek ajkáról szívekre kel, mindig győzi s melegíti. Méltóságos Gróf Degenfeld Lajos szeretett Főispánunk éljen!

A főispán meghittottan válaszolt s megköszönte a nagyvessző kitüntetését, biztosítván a szécsényi járás szeretetéről és rokonszenvéről. — Lecs közönségben a főispánt Pollák István plébános üdvözölte. A szíriák járás fogadtatás s banderiumához a szécsényi járás urai fogadtatás s banderiuma csatlakozván, a menet elindult. Lecs közönség 12 óráfelé ért Szécsénybe.

Fogadtatás Szécsényben.

Az ünnepélyes menetnek a löczy határon való megjelenését mozsár durranások jeleztek, mely rövid idő alatt Szécsény városának löczy főútnál felállított és a főispán ezimerevel s szíveivel díszített, három hajóra persz-stylben épített diadalkapu elé érkezett, hol a város képviselőtestülete, ipartörzslatok, és fehérbe öltözött mintegy 60 leányka várak a bevonulást, a losonezi és helybeli tüzelőcsapatok képezvén a nagy néptömeg előtt a rendfentartási cordónt.

A banderiumot, mintegy 100—120 kék-fehér zászlókkal megkülönböztetett falusi lakókból állott. Beke Béla tart. hűszárhadnagy, esztoronki birtokos délelőzegen vezette át a diadalkaput, mely előtt mintegy 20 lépésnyire a főispán ur öltözete megállt, hogy a város birájának üdvözlését fogadja. A város bíró a következő rövid üdvözléssel fogadta önméltóságát:

Méltóságos Gróf Úr!

Megyénk szeretve üdvözölt főispánja!

Örömtől dagadó kebellem üdvözli méltóságodat Szécsény mezőváros összes közönsége.

Nekem jutott a szerenese, mint a város ez időszaki birájának, hogy ezen üdvözléssel, az általános öröm s kifejezését, tolmácsoljam.

Már a legkegyelmesebb királyi elhatározás örömmel töltötte el keblünket, mely méltóságodat Nógrád vármegye vezérének, főispánjának jelölte ki; mert meg vagyunk győződve, hogy urunk királyunk választása a legméltóbb férfúra esett, aki a magas tiszt betöltésére ép úgy képességgel hivatással, valamint erős akarattal bír.

Fokozta azonban örömünket abbéli reményünk, hogy méltóságodban megyénk nem csak főispánt nyert, hanem emberszerűt hajlamainál páratlan igazságszeretettel fogva, méltóságod egyszersmind a leggondosabb szerető alya lesz a megyének úgy összességében, mint egyes községekkel szemben is.

E remény által fokozott örömünket fejezzük ki, midőn méltóságodat városunkban, a megye szívében, beiktatási ünnepélyének mintegy megkezdéseképp üdvözölni szerencsések vagyunk, e remény adja ajkunkra hű kívánságunk őszinte kifejezést, hogy egy szívvel lélekkel kiáltjunk: szeretett családja örömeire, megyénk jóvoltára és a haza diszére méltóságodat, az ur Isten sokáig őrölse!

A főispán ur a hintójából kilépve hallgatta meg a szűnni nem akaró éljenzéssel kísért üdvözléssel s megdöbbentéssel meg a szívebeliséggel feltöltött fogadtatást, abbéli reményét fejezve ki, hogy Szécsény város, valamint a szécsényi járás ezennel is oly összetartott erőt és egyetértést fog kifejteni, a melyenről eddig ő a várost és járást ismerte s reméli, hogy a nehez feladatát, melyet a király ő felsége legkegyelmesebb akaratát folytató elvállalt, ezen egyetértés és összetartó buzgalom, rá nézve is könnyitlen fogja.

Erre Komjáthy Czelestin és Serény Aranka ékes virágcsokrokat nyújtottak át önméltóságának s hintóját virágokkal hintették meg, ki szívelesen köszönte meg a gyengéd figyelmét, és mintegy 100 fogattal kíserve, a losonezi katonai zenekar újból felzendődés közben hajtattatott a Pulszky-féle kastélyba s délután 2 órakor kíséretével gyalog az „Ujvilág” című szállodába, hol 200 terítették rendezett bankett tartatott, mely alatt a főispán önméltósága a magyar királya és a királyi családja, br. Rozner Ervin ország. képviselő a főispánra, Tersztyánszky

István önméltósága családja, Komjáthy Anzelma tanfelügyelő br. Rozner Ervinre, Ruszinkó Antal az összes vendégkoszoru közt különösen a szomszédos megyék képviselőire, kik között gr. Degenfeld József hajdumegyei főispán, Rácz Gyula alispán, Debreczen város főkapitánya Boczkó Sámuel is voltak és mások — emeltek poharat.

Délután 6 óra tájban a főispán ur nagy kísérettel jelent meg a nagy gonddal díszített Káprás erdőben, hol a városi főzoltóság által rendezett nagyszabású nyári mulatság már kezdetét vette. Önméltóságát Vancsó Béla főzoltó főparancsnok fogadta és üdvözölte, ki a választékos nagy társaságban kedélyesen töltötte az időt, s vidám beszélgetésbe bocsátkozott sokakkal, mig nem 9 óra tájban harsány éljenzések közt visszahajtatott a városba.

A nyári mulatságon megjelent a főispánné született Dessewffy Ilona önméltósága is. Környezetében a vidék sötétjege legkiválóbb úrnői és úrhölgyei lévén szemlélhetők, ezek közül kiemelhetjük: Ivánka Ödönne sz. Szontágh Blanka, Szigvártó Pálné s leányai, Balás Antalné sz. Károlyi Irén, Fabian Gyulané, Balazs Árpádné, Br. Buttler Henrikné, Pongrácz Adámné leányai, Szabó Károlyné, Szabó Vilmosné, Szabó Jánosné, Baross Árpádné sz. br. Rozner Eleonóra, Tersztyánszky Istvánné, Ruszinkó Antalné leányával, Vancsó Béláné, Krivács Antalné, Zubovics Istvánné, Simonidesz Jánosné és még nagyon számosan úgy a helyi mint a vidéki hölgyekből. A szécsényi hölgyek nagyszerű oszonnával látták el a vendégeket. A Káprásban e napon a megjelentek száma az ezert meghaladta. Ily nagy arányú ovtató és mulatság soha sem volt Szécsényben. Alálában megjegyezhetjük, hogy szécsényiek nagyon ügyesek az ovtatók rendezésében.

Fogadtatás a b-gyarmati járás határában.

Szécsényből Önméltósága 7 és fél órakor indult és 8 órakor már a b-gyarmati járás határára lépte át, hol épen az állami ultra vezető hídön Hugyag és Tráz községek által készített diadal út alatt fogadták az érkező főispánt úgy a járás birtokosai, mint körjegyzők a községi előjáróságokkal együtt. Kacsikócs Iván járási h. főszolgabíró diszmagyarban a fellobozgott és fehér ruhába virágkoszorúval körbe állított leányok valamint a járás összes előjárói éljen kiáltásainak elhangzása után a szolgabíró következőleg üdvözölte:

Méltóságos Gróf mélyen tisztelt főispán úr!

Nekem jutott azon szerenese, hogy méltóságodat Felsőcsé urnok és királyunk legmagasabb kegyéből vármegyénk főispánjává történi kinevezetése alkalmából, melótt vármegyénk székháza termében az ünnepélyes beiktatásnak tanui lehetünk, itt járásom határában a nyílt kék ég alatt szíveimből üdvözölhessem.

Megragadom tehát a kedves alkalmat és a fennragogó nap arany sugarainál örömmel telt kebellem üdvözlöm Méltóságodat, felkiáltva mindannyival Isten hozta szeretett főispánunkat, és engedje hogy azon magas állást és igen fontos hivatást, melynek jelölését vármegyénk székháza homlokzatán arany betűkkel hirdeti: „Nógrád a közügyért” bőles vezetése és páratlannak ismert igazság szeretetével vármegyénk felvirágzását biztosítsa, mint annak hű fiát, az igaz magyart, szeretve tisztelt főispánunkat soká igen sokáig magunkénak mondhassa üdvözölhesse. A hatással elmondott üdvözlő beszéd után, melyet szűnni nem akaró éljen kiáltások és a jól szervezett Hugyag községi zenekar, mely az ottani földművesekből van már évek óta össze állítva a Rákóczi induló eljátszásának lecsendesültével önméltósága következőleg válaszolt. „Igen köszönöm uraim azon szíves fogadtatást, melyben engemet részesítettek és legyenek meggyőződve, hogy minden törekvésem oda irányul, hogy vármegyénk és így a közügy valamint azon járás melynek most határában állok, érdekeit megvédeni és lakói boldogulását előmozdítani hű törekvésem leendő. Isten adja meg önöket. Szavait felkelti éljenek követek. Ez után önméltósága a járási főszolgabíró, valamint a szíriák magyar díszben jelen volt Balás Ferencz nógrádi járás főszolgabíró Plathy Lőrincz. Veres Ernő megye bizottsági tag számosan jelen voltak elbucstvára, fennnyel és izléssel összeállított öltözete alá lépve, az őt már Szécsényből vezető többi járási főszolgabírói és a számát nem tudható kocsis sor kíséretében, mely ezúttal a nógrádi és b-gyarmati járási által kíséretülve példás rendben a járási h. főszbíró által vezetve, kinek oldala mellett Plathy István h. szolgabíró foglalt helyet, folytatta útját B. Gyarmat felé. A menet megragogó látványt nyújtott. Elöl két vmegyei huszár az 1663-dik és 1809-dik évektől őrzött régi zászlókkal utána 150 igen jól begyakorolt gyalog ing és gatyás, árva leányhaj és nemzeti színnel szállagall díszített banderum havgóit, kiket Zimányi Jenő surányi körjegyző, ki mint huszár díszetűre méltó ügyességgel sorakoztatott és vezetett B. Gyarmatig.

Beiktatás B. Gyarmatra.

Balassa-Gyarmat emlékeztetést szerint soha ünnepesebb arézt nem öltött mint július 8-án, az egész város, de különösen a vármegyeháztér s a széles szép

főutca lobogó díszben juszott; szőnyegek és virágok s szebbnél szebb lomboszat tűntek elő az ablakokból és a házak faláról. Kimagasló pontjai voltak a dísznek a megye és a városháza.

A közönség már korán reggel a gyönyörű nap verőfényében s ünnepies öltönyben jártkelt főleg a főutczán; a testületek gyülekeztek hivatalos helyiségekben s iparkodtak a kitűzött célpontokhoz. Így az ipartestület tagjai, csaknem teljes számban, ujonnan készült zászlójuk alatt, Kommerrell Gyula elnök vezetése mellett; az iparos ifjúság pedig szintén feliratos új zászló s elnökük Fabry János vezetése alatt a főutca végpontján felállított díszes diadalkapu baloldalán helyezkedtek el, mint a fal, tömör rendekben.

Majd a városi képviselőtestület és előjáróság Reményi Károly főbíró, s közvetlenül előttük zászlójával az önkényes tüzoltóegység, Hábor Sándor helyettes főparancsnok vezetése alatt a városházáról kiindulva, a diadalkapu jobboldalán foglalt helyet; mindkét oldalon még a földműves gazdák s több ezerre tehető közönség várta a nap hőseit, a személye után már amennyi is szeretve-tisztelt főispán grófot.

Sokáig nem kellett itt várnunk, mert alig múlt el reggeli 8 és fél óra midőn a határ szélén felállított városi mozsár-ágyúk durrogásai jelezték, hogy jön a főispán.

Elöl a vármegye ősrégi selyem zászlóival két megyei huszár lovagolt, nyomában pedig, mondhatni katonás rendekben a járásek községekől könnyen egybeállított sok száza tehető néplóvas (banderium) árvalányhajás, bokréta s pörge kalapokban, gyolcs ing és gatyában, piros mellényben. Ily egyszerűségben is festői vitész lovas népet, úgy hisszük, kevés nemzet képes kiállítani.

A díszmenetet követték külön-külön kocsin a 7 járás főszolgabírái tisztársaik s a bakon hajdukkal; elől Kacsóvics Iván főszolgabíró úr.

Gyönyörű ötös fogaton jött ezután szintén magyar ruhába öltözve a főispán, ki mellett fivére gróf Degenfeld József úr Hajdúmegye és Debreczen főispánja foglalt a kocsiban helyet. Hivatalosan is tudomására lévén a Meltóságának juttatva, hogy a diadalkapunál a város képviselőtestülete óhajtja őt üdvözölni, megállította fogatát s abból a sokaság szívből fakadt éljenzése között kiszállva, kezét nyújtott a feléje siető városi főbíró Reményi Károly úrnak, aki is, messze elhajszolag a következő rövid, de talpra esett beszédet intézte a Meltóságához:

Meltóságos Főispán Gróf Ur!

Midőn e nagy jelentőségű napon Meltóságod a vármegye székvarósába jött, hogy itt, királyunk Öfelsége kegyelme folytán, a magas kormány bizalmából, főispáni székét elfoglalja; B-Gyarmat város képviselőtestülete, előjárósága és polgárainak küldöttsége kétszeres örömmel üdvözlö Meltóságodat, kit már a multból akként van szerencsénk ismerni, hogy a törvényhatóság közögyeinek buzgó istápolása mellett a mi szerény, de törekvő városunk irányában mindenkor rokonszenves jóindulattal viseltetett.

Ezen jóindulatának fokozását reméljük és kérjük mi most teljes bizalommal, mérvadó új állásában Meltóságodtól; viszont biztosítván, hogy e város képviselőtestülete és előjárósága, valamint minden egyes polgára is, a tehetőségében álló összes erővel rajta lesz, hogy Meltóságodat a Haza, vármegyénk és városunk javára kifejtendő magas működésében elősegítse.

Visszatérve azonban a helyzettel, ha tovább tartóztatnók fel Meltóságodat diadal-útjában; csak azt kívánjuk tehát még s e kívánságot az Ezek urához intézzük, hogy ahányzser Meltóságod e város falai közé lép: mindenkor a szerencse vezérrelje; legyen életében boldog, működésében sikeres. Isten hozta Meltóságodat közénk!

Hosszan tartó eljenekben tört ki e szavakra visszhangként a tömeg, mignem megszólalt a főispán úr, szívélyes köszönetet mondva a város polgárainak személye iránt nyilvánuló ovótióikért, s főlemlítve, hogy B-Gyarmat, mint székhelynek különösen is nagy hivatalosa van, mit hogy a közjó érdekében betölthessen, mennyiben az itt fűggni fog, keszörömet mozdít elő.

Ujabb viharos éljenzés követte e nemes, jó szívből fakadt szavakat, s ezután kocsijába ismét felszállván a Meltósága, a menet most már a vármegyeházáig tartó hosszú úton, a városi és vidéki közönség szakadatlan sora között haladt, folyton tartó éljenekkel kísérve, mi a főispán urat egészen megalotta.

Különösen szép volt a Teleky és a Templomutczai beforduloktól a szabályozott főutca széles gyalogjáróján helyetfoglalt összes iskolai növendékség megjelenése a szűnődő daczára itt maradt derék igazgatók, tanítók és szép tanítónők vezetése alatt; a leánykák mind fehérbe voltak öltözve, virágokkal.

A daleyilet is itt foglalt helyet magával hozva azon gyönyörű gazdag zászlaját, melynek patronusa épen a főispán gróf úr kitűnő zenész és zenekedvelő neje: szül. Dessewffy Ilona úrnő ömeltósága.

A rend az egész bevonulás alatt mindennél a legpéldásabb volt és sehöl egy perczre sem lőn megzavarva; pedig az utczatorkolatoknál nagyon is igénybe vett néhány rendőr és esendőrön kívül csupán 8 úri fiatal ember, mint dísz-esztáblér, ügyelt fel nagy tapintatossággal mindenfelé egész a vármegyeházáig teréig, hol Fekete Lajos t. szolgabíró, Opitz Károly vár. rendőrtanácsos és ifj. Hummer Ferenc városi h. aljegyző mellett a kir. honvédség néhány szakasza nyújtott asszisztenciát, ami ezen a végponton szükséges is volt; mert a vármegyei bizottsági tagok zömge kívül, az úrhölgyek azon része is mind idegyűlt, akik a főutca feletlebb keresett alkalmában nem találtak helyet, és itt kellett megállni azon több száz díszes kocsinak, mely a járasokból a főispán urat lavinaként kísérték.

Fogadtatás a törvényhatóság és a vármegyei tisztikar részén.

A fényes fogatok beláthatatlan sora, elén a 150 tagú bandériummal B-Gyarmat székvarós főutczáján áthaladván, az előhajtó főszolgabírák s a főispán kíséretében készült ötös fogaton a megyeház előtt felállít-

ott diadalkapun mentek be. Itt meg kell még említenünk, hogy a nográdi járás küldöttét, számára nézve mindögy 10-en, díszes nagy zászló alatt sorakoztak a vármegyeház előtti teren. A zászlóra aranybetűkkel volt felírva, hogy: „Ejjen gr. Degenfeld Lajos főispánunk!”

A megyeház kapujánál a főispánt és vendégeit a díszmagyarba öltözött bizottsági tagok fogadták s kísérték fel a nagyterem előcsarnokába, hol a tisztikar, elén az alispánnal, s a megyei bizottsági tagok sorakoztak. Az alispán, igen szép díszmagyar ruhában lépett elő, s az érkező főispánt a törvényhatóság és tisztikar nevében következő beszéddel fogadta:

Meltóságos Gróf s Főispán úr!

Ö császári és apostoli királyi Felségének kegyelme s a kormány bizalmából vármegyénk kormányzatával megbízatván, midőn Meltóságodban alkotmányos főispánunkat ezen első alkalommal üdvözölni szerencsém van; fogadja Meltóságod mindenekelőtt Törvényhatóságunk s annak tisztikara nevében őszinte tiszteletünk azon bensőségteljes érzelmeit, melyek a bizalom és szeretet melegeivel egyesülve a politikai működés terén is bizomnyal egyik legfőbb tényezői a valódi sikernek.

Midőn tehát az érzelmeiktől áthatva bizton számíthatunk arra, hogy Meltóságod az ajándokunk kegyesen fogadja; úgy örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy vármegyénk tisztikara nevében biztosítsam Meltóságodat, mikép ezen tisztikar eddigi tevékenységéhez híven buzgó önfeláldozással teljesítendi nehéz munkáját s biztos támasza leend Meltóságodnak a közjó előmozdítását célzó törekvései s intenciói végrehajtásában.

Nem könnyű a feladat, melyre Meltóságod magas tisztsége betöltésével vállalkozott, de bizalommal tekintünk Meltóságod jeles tulajdonaira, melyek egyesülve törvényhatóságunk jóindulatú támogatásával s tisztikarunk kötelességtudó munkásságával; a férfi kor delén álló férfinek nemesak tevékenységi kört biztosítanak, hanem zalogat is rejlik magukban egy szebb jövőnek, mely Meltóságodnak az elismerés palmaágát biztosítandja.

Igen, egy szebb jövőnek, mert a törvényes intézkedések egy magukban még nem elégségesek arra, hogy a sikert biztosítsák, s tények igazolják, mikép azok jótékony hatása csak ott és annyiban érvényesül, amily mérvben az együtt működésre hivatott tényezők a törvény holt betűide szellemet is tudnak önteni, s mi bizalommal tekintünk Meltóságod működése elé, hogy egy igazságos, gyors és lelkiismeretes adminisztráció érdekében a szellemet mindenkor ébrentartani nemesak, de fejleszteni is fogja.

Megkönyvili Meltóságod törekvéseit azon körülmény, hogy mint e vármegye szülötte viszonyainkat s a közszolgálat tenyözött ismerve, a célhoz vezető eszközök megválasztásában azon biztonsággal léphetend fel, mely a szer egyik főbiztosítéka.

Legyen Meltóságod vezére törekvéseinknek, buzditók és támaszunk, ha gyengék lennénk feladataink teljesítésében s engedje remélünk mikép a kötelesség teljesítés nyújtotta megnyugvás mellett Meltóságod jóakarati elismerésére is mindenkor számíthatunk.

Nógrád a közögyért a jelszó, mely vármegyénk hű fiait mindenkor lelkesítette s annyi hasznos s közérdeki alkotásnak megteremtője vala; e szellemben vezérrelje Meltóságodat is közhasznú pályáján s mi a Mindenható áldását kívánjuk Meltóságodnak, hogy vármegyénk érdekeinek szentelendett munkássága üdvözöljessen. Isten hozta! Isten tartsa meg Meltóságodat!

A beszédet szólni nem akaró éljenzés követte, majd ennek lecsillapultával a főispán megalottan közönte meg az imposzus fogadtatást, mely — ugymond — buzditásul fog szolgálni reá nézve, s kérte egyszer s mind a törvényhatóság bizottsági tagjait, hogy tartsák meg ölet bizalmukban és rokonszenvükben.

A „Veni Sancte.”

Hagyományos szép szokása a magyar közeletnek, hogy fontosabb teendői kezdete előtt, valamint végzetével az Istenre gondol, kitől származik minden jó, s kitől, hogy munkáinknak sikere legyen, kérünk kell a szentlekek kegyelmét, megerősítését.

Igy a főispáni beigtatást is nálunk rendszerint a róm. kath. templomban tartandó ünnepies Istentisztelet és „Veni sancte” előzi meg.

Tíz órára lévén kitűzve a templomba indulás ideje, a főispán gróf és kísérete addig uti öltönyét a legragyogóbb magyar galával cserélte fel.

A ritkán kinalkozó szép kép egyébiránt, legalább részben meg lesz örökítve, amennyiben Halny Béla fényképező, midőn a megyeházi monumentális diadalkapu alá érkezett a főispán és közvetlen kísérete, használva a pillanatot, lefényképezte a csoportot.

Meltóságteljes menet volt ez valóban, az Isten egyházába, a fontzán át széles rendekben az ország és a vármegyei közelet több mint háromszáz férfja.

S a Meltóságos színezet fonségessé vált a templomban, amint a ft. plebánus úr nagy segédlettel a főoltárnál megjelenve az orgona hangjai mellett intonálói kezdte a „Veni Sancte” gregoriánus melodiját.

A mise-énekét pedig oly szépen rendezte Szkladányi Károly egyházi karnagy, mikép az a jelenvottakban általánosan emelkedett, pietásos gyönyört gerjesztett. A solo énekesek közül különösen kitűnt Kubányi Mariska k. a. kellemes, esengő hangja, s Walter Gyula úr szép baritonja. De a többi szólók is megfelelőek voltak, melyek közül a karmagyé az új főispán grófért könyörgött az ezek urához.

Ez ünnepélyes istentisztelet alatt telve volt a fölékesített templom a meghívottakkal, a karzat pedig úrhölgyekkel.

Végeztül az áldozó pap szentelt vízzel meglintván a jelenvottakat, a menet azon rendben a mint jött visszatért a vármegye székházába, hogy csakhamar megkezdje a beiktató közgyűlést.

A díszközgyűlés.

A római kath. templomban fényes pap segédlet mellett megtartott „Veni Sancte” után következett a

beigtatási díszközgyűlés. A megyeház díszes nagyterme d. e. 11 órafele zsúfolóság megtelt. Vármegyénk notabilitásai csakély kivétellel mind megjelentek e közgyűlésre, ezeken kívül a bizottsági tagok, majd az egre kijelölt helyen az érdeklődő intelligens közönség, mely csakis belépti jegyek mellett juthatott be. A karzatokon — szintén belépti jegyekkel — a hölgyközönség foglalt helyet, kik közül ott volt látható a főispán neje gróf Degenfeld Lajosné szül. Dessewffy Ilona gyermekeivel és környezetével, majd az alispánné és számosan.

Sétovszky János alispán pont 11 órakor nyitotta meg a közgyűlést, s szívélyes hangon üdvözölvén a megjelent bizottsági tagokat és vendégeket, lelkes szavakkal elmondott rövid megnyitó beszéde után indítványozta, hogy a főispán a Meltóságaért küldöttség menesztessék. (A jegyzőkönyv hitelesítésére: Pajor István, Kövy Tivadar és Fay Árpád urak kérték fel, s a jegyzőkönyv hitelesítésére júl. 9-ik napja tűzött ki.) A behívó küldöttség elnökeül Szontagh Pál belső titkos tanácsos úr ó excenttialja kérelt fel, tagokul pedig: Huszár István, Hanzély László, gr. Berchtold Artur, br. Rozner Ervin, Szakall Ferenc, Beniczky Árpád, Farkas Mihály, Svehla János, Szilassy Béla, Sréter Alfréd és br. Baratta Alajos urak.

Gr. Degenfeld Lajos főispán gyönyörű díszmagyar ruhában megjelenvén, a főispáni széket elfoglalta, majd felállt és Tihanyi Ferenc főjegyző előmondása mellett határozott hangteljesléssel letette a főispánok számára előírt esküt, mit a bizottmány tagjai felállva hallgattak végig.

Az eskü letétele után a főispán elmondta programbeszédét, melyben kifejezte, hogy midőn a felsége legkegyelmesebb elhatározása folytán elfogadta a főispáni állást, egészen tisztába volt a helyzettel, tudta, hogy az adminisztrációt illetőleg úgy a régiebb, mint az újabb törvények mily terheket rónak a főispánokra. Reá nézve — ugymond — kétszeresen nehéz a feladat, mert az adminisztrációval eddig tüzetesen nem foglalkozott, bár a közögyeket és a megyei élet minden fásását nagy érdeklődéssel és folytonos figyelemmel kísérte; de nehéz azért is, mert a megye hozza volt már szoktatva oly böles kormányzashoz, mint a milyet előde (Gróf Gyürky) évek hosszú során át folytattott. De bizik abban, hogy a vármegye bizottmánya törekvéseit jó akarrattal fogja támogatni; bizik a vármegye jeles tisztikarában, mely munkálkodását könnyűvé fogja tenni. Iparkodni fog, hogy kormányzata Hazánk, Királyunk és Vármegyénk javát előmozdítsa, fogadja, hogy törvényeink és megyei statutumaink hű öre lesz, hogy azokat, valamint maga is megtartja, úgy azokat mások által is megtartatja. Teljesíteni fogja azon kötelességeket, melyek reája rónak, de viszont gyakorolni fogja azon jogokat, melyek főispáni állásához kötvék oly irányban, hogy abból a közögyek előmozdításának. Lelke egész erejével oda fog hatni, hogy szeretett vármegyéjének minden érdekei kiegyellessenek. Mindezen általa szándékba és célba vett jó törekvése — ugymond — csakis a béke feltételei mellett lehetségesek. Miért is feltéri a vármegye bizottságát, hogy vele a megye érdekeinek előmozdításában vállvetve járjon el, s végül érkei a bizottságot, hogy azon szívélyességben és rokonszenven, melyben őt a fogadtatás alkalmával kitüntette, továbbra is részesítse.

A keresetlen szavakkal — politikai enuntiatiókat mellőző, de annál őszintébb szívből jövő, megfontolt programbeszédet harsogó éljenzés követte.

Az éljenzés lecsillapultával Tihanyi Ferenc főjegyző állott fel és a hagyományos szokásokhoz híven a vármegye közönsége nevében a következő beneventáló beszéddel üdvözölte a Meltóságot:

Meltóságos gróf Főispán úr!

Tiszteletteljesen üdvözölöm Nógrád vármegye közönsége nevében a csász. és apostoli királyi Felsége urunk királyunk által legkegyelmesebben kinevezett főispánunkat; fogadja Meltóságod egyidejűleg a bizalom és szeretet kifejezését, melyek sugallatára mindannyian férfias ösztönzettel, magyar nyíltsággal üdvöndük: Isten hozta!

Meltóságod magas állása tiszteletet parancsol; de a tisztelet egymagában még nem elég arra, hogy a közléren való együttműködésünk eredményeiben áldásos legyen; mert kell, hogy a vármegye kormányzatával megbízott főispán birja azok bizalmát és szeretetét is, kik vezetése és elnöklete alatt a vármegye közigazgatását intézni és megvalósítani hivatják vármegyénknek székháza homlokzatán arany betűkkel tündöklő ama jelmondatát: „Nógrád a közögyért!” Meltóságod azonban úgy apai, mint anyai dicső ősoktól öröklött fényes nevek traditioival közeleti szép multtal, de különösen és mindene felett oly egyéni tulajdonokkal foglalta el Nógrád vármegye főispáni székét, hogy azt, mit legfőbbeknek csak évek jártával sikerül megszerezni, már magával hozta e fényes polczra — birja ugyanis a vármegye közönségének szeretetét és bizalmát.

Midőn ezen érzelmeinket tolmácsolni szerencsém van, szabadjon azon kérésel intéznem Meltóságodhoz, hogy vármegyénket kifejezett alkotmányos elveihez híven kormányozza s annak érdekeit övni és előmozdítani kegyeskedjék.

A vármegye tisztikara Meltóságod böles kormányzata alatt azon biztos tudatban, azon megnyugtató meggyőződésben fog szolgálni, hogy Meltóságod — ismerve a vármegyei tisztviselők nehéz helyzetét — miniket úgy fölfelé, mint lefelé támogatásában reszesíteni kegyes leend, s hogy ezt, valamint Meltóságod magas megelégedését ernyedetlen ügybuzgalom és lankadatlan szorgalommal kiérlelméljük, mindannyiunk főtörekvését képezendi.

Isten áldja meg Meltóságodat magas főúri családjával együtt s eltesse sokáig. Ejjen a főispán!

Ezen üdvözlőbeszédet a főispán megköszönvén, a közgyűlést befejezte. A díszteremből kilépő főispánt szönni nem akaró éljenzés kísérte.

Tisztelet az új főispánál.

A fel óráig tartó díszközgyűlés után következett

a világi és egyházi hatóságok, valamint egyetek és egyesek tisztelgése a főispánnal. Közöljük ezt azon sorrendben, a mint az tényleg megtörtént.

1. A vármegyei tisztikar, szónoka volt az alispán.
2. A római kath. egyház, szónoka volt Farkas Mihály kanonok, vadkerti plebános.

3. Az ágost. evang. egyház, szónoka volt Wladár Viktor alesperes, ki átgondolt és tartalmas beszédet mondott, hangsúlyozván, hogy a protestantizmus a hierarchia hatalma alól megszabadulván, egyedüli támaszát a böles világi kormányzatban keresi; azért is a protestantizmus mindig hű támasza volt a hazának és a trónnak.

4. A reformatus egyház, vezetője volt Fekete László.
5. Az izraelita egyház, szónoka volt Deutsch József főrabbi.

6. A magy. kir. honvédség, vezetője volt Wizner Mihály őrnagy.

7. A kir. törvényszék, szónoka volt Sándor Géza törvényszéki elnök, ki talpra esett szép beszéddel üdvözölte a főispánt, azon reményeinek adván kifejezést, hogy ő mint lovagias ember és tehetséges férfiú, a közigazgatás és igazságszolgáltatás közötti cordialis jó viszonyt nemcsak megtartani, hanem fejleszteni is fogja, mert — ugymond — a szívélyes és ildomteljes érintkezés megkönnyíti úgy a közigazgatásnál, mint az igazságszolgáltatásnál az ügyek menetét.

8. A b.-gyarmati ügyvéd kamara, szónoka volt Kövy Tivadar, szintén igen szép és szellemes beszéddel üdvözölte a főispánt.

9. A pénzügyi hatóságok, szónokuk volt Szpevák Sándor pénzügyi tanácsos.

10. A nógrádi járás, szónoka volt Szontagh Pál belső titkos tanácsos úr és főrendiház tag, ki tartalmas és szónoki hatású beszédet mondott. Beszédét három részre osztá, az első részben örömeinek ad kifejezést, hogy gr. Degenfeld visszakérült saját megyéjébe, azon földre, mely neki új erőt fog adni munkásságához, miként a föld érintése új és felrészülő erőt adott Anteusnak. Beszéde másik részében kifejti, hogy minden kornak megvannak divatos szözlamái, ezen divatos szözlam most a közigazgatás államossítása, mely még csak megoldásra váró nagy probléma; mert szerinte nagy tévedésben vannak azok, akik azt hiszik, hogy a kinevezett közigazgatási tisztviselőkkel ezen probléma meg volna oldva. Ezen nagyfontosságú kérdést még tanulmányozni kell, s hiszi, hogy az új főispán ezen kérdést beható tanulmánya tárgyává fogja tenni, s tisztába lesz azzal, hogy meg van-e érvelve azon anyag, mely az államnak átadható. Szerelné, hogy mely gyökereit verjen azon eszmé, hogy az állam s közegei az adófizetőkért léteznek és nem megfordítva. Beszéde harmadik részében azon ohajtását fejezi ki, hogy gr. Degenfeld főispán a disciplina vas vesszejével fog kormányozni. E tekintetben feltétlen bizalma van Degenfeld grófhhoz, kinek jelleme, akarat és munkaképessége s fertias elhatározása mind csalhatlan garanciái kormányzása állandóságának és áldásdus működésének.

A főispán ezen szép beszédre meghatóttan válaszolt, s köszönettel fogadta az élet tapasztalataiban megőregetett férfiú böles tanácsait.

11. A b.-gyarmati járás, szónoka volt Kacsóvics Iván helyettes főszolgabíró.

12. A sziraki járás, vezetője és szónoka volt Hanzély László kir. tanácsos, ki röviden, de szívőből fakadó hangon üdvözölte az új főispánt, mint egyszersmind a sziraki járás egyik nagy és szeretetreméltó férfiát.

13. Losonc rendezett tanácsú város küldöttségét Pokorny Gusztáv polgármester vezette be, s a rokonszeny meleg hangján beneventálta Degenfeld grófot.

14. B.-Gyarmat város képviselő testülete, szónoka volt Reményi Károly városi főbíró, a ki következő beszéddel üdvözölte a főispánt.

Méltóságos Főispán gróf ur!

Balassa-Gyarmat város képviselőtestülete és előjárósága szerencsének érzi magát, hogy az immár beiktatott és széket elfoglalt főispán előtt üdvözölőleg tisztelghet.

Méltóságodnak a törvényhatóság disztermében letett hivatalos esküje vármegyénkre nézve ugyanoly jelentőségű, mint a király koronázási esküje az országra nézve; a törvényeket megtartani s mindenkivel megtartani, végrehajtani; e néhány szóban rejlik szerény véleményünk szerint a jó közigazgatás lényege, kulcisa. Szétfoglaló lelkes beszéddel Méltóságod a kötelességeken és megoldásra váró feladatokon kívül, letelező igéreteket tün vármegyei közönységünknek, mely igéretekből úgy hisszük, hogy a törvénytelenség nélkül mi is levonhatjuk a reánk eső részt. Balassa-Gyarmat — s ezt talán meg az irigység sem tagadhatja, a haladó kor általános kíváncsiságán kívül, mint sokváros az elbő folyó nagyobb kötelezettségeink, még áldozatokkal is mindenkori iparkodik megelégedni; bizonyos nagyobb mérvű támogatást tehát, melyek azonban a köznek hátrányul nem szolgálnak, méltán igényelhet a vármegyétől és bízott remél annak szeretve tisztelt főispánjától. Most pedig végezem azavalmat azzal, a mit már a reggeli üdvözlésor szerencsém volt kifejezhetni, hogy adja a mindenekét vezérő nagy Isten, miszerint a hányasor Méltóságod városunk falai közé lép, mindenkori szerencsét hozzon a megyének; legyen főispánsága a boldogság korozaka s egyszerűsággal legyen boldog ómaga és szép nagy családja!

15. A b.-gyarmati ipartestület, szónoka volt Kommerell Gyula ipartestületi elnök.

16. Az iparos ifjusági egyet, szónoka volt Fabry János, az ip. ifjuság egyetelének elnöke.

17. A vármegyei kör és községi jegyzők, szónokuk volt Draskóczy Ede egyeteli elnök s losonczvárosi főjegyző.

18. A nógrádi tantestület, szónoka volt Komjáthy Anzelm kir. tanfelügyelő.

19. A b.-gyarmati római kath. iskolaszék, szónoka volt dr. Melicher Ferenc iskolaszéki elnök.

20. A b.-gyarmati önk. tűzoltó egyet, vezetője volt Hábor Sándor alparancsnok.

21. A b.-gyarmati lakarképzőtár,

22. A b.-gyarmati népbank,

23. A b.-gyarmati lakarek és hitelintézet: Mindhárom pénzintézet szónoka volt Szontagh Pál.

24. A nógrádi járás tisztviselői és községeik előjárói, szónokuk volt Balás Ferenc főbíró.

25. A b.-gyarmati dalegyet, melynek zászlóanyja a főispánné, szónoka volt Reményi Károly.

26. A b.-gyarmati műkedvelő társulat, szónoka volt Török Sándor.

27. A posta és távirada nevében a tisztelgésnél megjelent Ferenc Gyula posta és távirada főnök.

28. Egyesek részéről tisztelgtek: Fridoczky Lajos, nyug. törvényszéki elnök; és

29. Majthényi István vácsi országgyűlési képviselő, ki egyszersmind arra is felkérte a főispánt, hogy az aszód-b.-gyarmati yasut ügyét vegye pártfogás alá.

Diszkrét.

A nagyszámú tisztelgések befejezte után d. u. 2 órafele a bizottsági tagok és vendégek nagy tömegekben nyomultak be a fehér asztalok sokaságával megterített nagyterembe. Négyszáz terített állott rendelkezésre. Két óra után jött be a főispán környezetével harsogó „éljen” kiáltások s Balog Károly budapesti zenekara „Rákóczy indulója”-nak felzendítése között. A főispán jobbján Szontagh Pál, balján Scitovszky János alispán foglalt helyet. Az alispán mellett ült: gr. Degenfeld József Hajdúvármegye és Debreczen szab. kir. város főispánja, Szontagh Pál mellett pedig: Rázsó Gyula, Hajdúvármegye alispánja, majd Ferenczi Elek debreczenjárás főszolgabíró, továbbá Boczkó Samu debreczeni főkapitány és Bészler Lajos debreczenvárosi tanácsos, mint vendégek. Az ebéd igen kedélyesen folyt le, a főispán vesszősi horai csakhamar erős hangulatot vertek fel, s megnyitották a szólni kívánók ajkait. Az első toasztot a főispán mondta el, éltetvén O felségét és az uralkodó házat. Ezen pohárköszöntést kegyelettel és ősi szokás szerint — felállva hallgatták végig. Majd Tihanyi főjegyzőnk kelt fel és éltette gróf Degenfeld Lajos főispánt, Scitovszky János gróf Degenfeld József hajdúvármegyei főispánt és a hajdúmegyei illetve Debreczen sz. kir. városi vendégeket, kik becses látogatásukkal megtisztelték Nógrád vármegyét, fűdő Farkas Mihály kanonok és Wladár Miksa evang. lelkész majd Komjáthy Anzelm kir. tanfelügyelő újból éltették a főispánt, Harmos Gábor Szontagh Pált, Wladár Viktor és később Török Sándor Desseffy Ottó, a főispán kedves apósát és volt első alispánt, Dr. Melicher Ferenc Scitovszky János alispánt, Scitovszky János Degenfeld Lajos grófnét, főispánunk szeretett nejét és kedves gyermekeit, Pajor István Sádor Géza törvényszéki elnököt, Jakovich József Wizezner Mihály honvédmegyei, Szontagh Pál Nógrád vármegyei főjegyzőt, Sréter Alfréd Huszár Istvánt, Reményi Károly Beniczky Árpádot, mint a b.-gyarmati járás képviselőjét. Rázsó Gyula hajdúmegyei alispán meghatóttan fejezte ki köszönetét vendéglárai nevében — a szívélyes fogadtatásért, megemlítvén, hogy gr. Degenfeld Lajos távozása Debreczenből a debreczenieknek bánatot, a nógrádiaknak örömet okozott. Az ebéd alatt hangulatteljes magyar nótákat játszott Balog Károly. A menü a következő volt: 1. Barna leves. 2. Hal (tok, kecske fogas) majonessal. 3. Vesepecsenye. 4. Özpecsenye. 5. Fagylalt. 6. Torták. 7. Csukorkák. 8. Vesszősi fehér és vörös borok. 9. Fekete kávé. Az ebédet Tapolesányi Ferenc várnagyunk készítette, s valóban remek munkát végzett ily nagyszabású és minden ízében sikerült nagy ebéd kiállítását által.

A faklyás-zene és kivilágítás.

Noha csak 9 órára volt a kivilágítás és faklyás-zene meghatározva, kevéssel 8 óra után már egymás után gyűlt ki az ablakok sorozata, a diadalkapuzat, a sok parkány és faldíszítés, s a szintén meglepőleg sok transparent kép.

Negyeddél kilencz előtt pedig a már szó szoros értelmében zsufolóság megtelt ünnepelő-tömeeggel a város-ház előtti tér jó hosszú vonalban.

Több mint száz egészen új faklyát ragadtak kézbe a városi derék iparosai s egyéb rendű buzgó polgárai, köztük több tisztviselő is. Pont 9 órakor a városi főbíró kimondta az „indulhatunk!” szót, mire aztán a tűzoltó h. parancsnok Hábor Sándor megfuvatta a kürtöt és a teljes rendben fellállított faklyások, testületek, egyetek részint keretekkel középvé, részint azon belül, s a nagyközönység által átölelve, zárlósan, zeneszóval megindult.

Lelkesebb faklyás zenét még nem látott B.-Gyarmat.

A megyeház előtti portáléhoz érve, itt Reményi Károly főbíró így a városi főjegyző, albiro, Horváth Danó és Elfer Ede képv. urakból álló küldöttség élén felkérte főispán ur ő méltóságát, hogy mivel a város közönsege a mai örömmélt méltó befejezését általános önkénytes kivilágítást és faklyás-zenét rendezett, ezek szíves elfogadása, megtekintése s az üdvözlő szónok meghallgatása végett a tisztelgők körében megjelenni kegyeskedjék.

Szíves örömmel engedett ő méltósága a felkérésnek, s követve derék alispánunk által mindketten már a bál alkalmából szaloniasan öltözködve, megjelentek a diadalkapu elé helyezett szónoki emelvényre, ahol a Sztranyavszky Géza kir. közigazgató ur a b.-gyarmati dalegyet s az iparos ifjuság Dalköre által együttesen előadott magyar Hymusz elneklése után a következő — meleg hangon előadott szavakat intözte a főispán grófhhoz:

Méltóságos gróf, Mélyentisztelt Főispán ur!

Balassa-Gyarmat városa e külső jelben is, azzal hogy tisztelgetdre ma faklyát gyújtott, örömet kívánta kifejezni a felett, hogy Nógrád vármegye főispáni székre téged méltatott a királyi kegy.

Amióta ténynyé vált, annyi őszinte nyilvánulását láthatad és láttad, főleg az utóbbi napokban a bizalomnak, a ragaszkodásnak és a szeretetnek, hogy valóban szíves kétkedéssel tölt el benünket annak tudata, hogy nem akkor tanusítottunk volna e irántad több figyelmet, ha immár békében engedjük neked, kedves visszaemlékezés tárgyává tenni, a lefolyt eseményeket, sem mint most, amidőn nyugalmadat ismét és ismét, igénybe vesszük.

Es ha az, hogy mi most itt egő szövetségünk hangja mellett megjelentünk, csak oly számba menne, hogy

egygyel szaporítsa azon óvatiók sorozatát, amelyekben részesültél, akkor az irántad érzett tisztelgetnél fogva nem gyújtottuk volna meg a láng özöl.

De te ismered tiedet, ismersz azok között minket is; tudod jól, hogy mi nem a szokásnak hódolva járultunk most elődbe, de azon igazi öröm varázsa halalmának benyomása alatt, amely öröm hasonló a gyermekéhez, akinek szíve emeli ölére karjait akkor, midőn sejtelmére ébred annak, hogy előtte az áll, aki szívéhez legközelebb van.

Ilyen igazi, ilyen természetesen vonzalommal viseltünk mi is hozzád; mert te is magaddal hoztad, ki-értad és ami boldogításunkra felajánlottad nemcsak lelkednek minden erejét.

Ma, midőn itt megyénk székházában ajkaidról a szent eskü szavai elhangzottak, kibontottad a zászlót, amely alatt küzdeni fogsz és a melyen az van felírva, hogy egy nemzetnek csak akkor van jövője, ereje benn és tekintélye künn, ha annak minden polgárai azok minden cselekvésében az emberi és honfűi magasztos hivatás érzete hatja át, aminek egyik leghatalmasabb biztosítéka, minden nemzeti intézmény s azok között első sorban a vármegyék, jól felfogott érdekeinek szolgálata.

Es ha Nógrád vármegye ily előharcos után indulva, ily zászló alatt küzdve megteszi mindazt, amire hivatva van, akkor jogos öntudattal tekinthetsz te vissza a becsüleles munkára, amelynek elvégzésében nemcsak a vezérszerep, de a jutalom legszebb része is a te osztályrészedbe esett.

Csak hogy az ily eredményhez úgy könnyen senki sem jut el, fáradni kell előbb, hogy ezt a célt elerd. Es itt rejlik az, amielőtt leginkább meg kell hajolnunk, hogy te reád éppen e fáradságos munkának a tudata birt a legnagyobb vonzerővel, midőn most a cselekvés terére kitépél.

Igazolja ezt multad, a mely tanúja annak, hogy akkor, amidőn a böles mérsékelt politikájának követőjeül szegődöttél és ott híven kitartottál; hogy akkor, amidőn a gyakorlati élet gondos foglalatosságaiából is kivett részedet és felelősséget azzal, amit különben helyzeted bőven nyújt, kényelmedet; hogy akkor, amidőn szeretett hitvesed oldala mellett és kedves családod körében, soha meg nem szűnő odaadással munkálkodtál azon, hogy boldogítsad azokat, akiket a gondviselés reád bízott: — mondom akkor te lettél a hasonlók között az első.

Aki ilyen multból mint a tiéd, annyit előlegezhet mind te, ennek feje felé méltán oda vonhatják képzel-műnk erejével ősei nimbusát, akiknek emléke közöttünk a költő ezen igéiben él:

a derék nem fél az idők mohától,
a koporsóból kitör és eget kér,
érdemét e jök, nemesek s jövendő
századok üldják.”

Es mi e szerény város lakói, jogosult büszkeséggel avatjuk fel a mai napot, a melyen falaink közé beléptél, örömmünneppé és midőn annak felejtethetetlen emléket szíveinkbe zárjuk, ama hármias jó kívánság fakad föl onnan és kienekedik buzgó fohászként az Eg felé:

„Éljen a Király, éljen a Haza és éljen Nógrád vármegye szeretett főispánja gróf Degenfeld Lajos!”

Mi természetesebb, mint hogy e szép üdvözlés után az egész közönység sokszor megújulólag éljenze a szeretett főispánt, ki végre midőn lecsillapult a tenger áradathoz hasonló nép szava, a mai nap folyamában már annyiszor hallott rokonszenyes, de mindig határozott hangján mondott ismét köszönetet ezen óvatiókért; a megye és a város polgárainak bizalma buzditólag fog ugymond reáhatni, s előlegül veszi e kitüntetések az érdembe hozandó munkásságért.

Majd melegen kezelt szorított a szónokkal, a Zelenka János karnagy úr által vezényelt dalegyetek pedig még elneklették a „Szózatot” s aztán a város-ház felé visszaindult a faklyás-zenemenet, mely azonban itt nem állapodott meg, mivel észrevették a vezetők, hogy a főispán úr az alispán társaságában a városbíró kalamazolására mellett a kivilágítás megszervezése végett nyomukban halad, kísérték tehát őt minden hová az egész láng özönrel és zeneszóval és vissza is kísérték a megyeházig.

A főispán úrnak a vármegye közönsege által állított diadalkapuzat igen gazdág és festői kivilágítása után legjobban tetszeltek a város-ház, a Takarékpénztár, a Népbank s a Hitelintézet, végül az izraelita templom; mindenütt transparentek, guirlandok és mondhatjuk ezrei a lángoknak.

Ezek részletes leírását azonban helyszűke miatt már csak lapunk jövő számában adhatjuk; itt még megjegyezvén, hogy a főispán úr a közönység nagy részével együtt belépett a teljesen kivilágított izr. templomba is, melynek előcsarnokában az öreg hitközségi elnök Weisz Salamon, bent pedig az alelnök Elfer Ede úr üdvözölték őt; a hitfelekezet népe pedig lelkesen éljenzele.

Epen tíz órat öte, midőn a faklyás-zene végleg visszatért a város-ház elé, hol sokszorosan és igen lelkesen éltették az ünnep városi főrendezőjét: Reményi Károly szeretett főbírákat.

Nógrád vármegye fialtsága által rendezett bál.

Az új főispán tisztelgetre a beiktatási ünnepélyek méltó befejezését a vármegyei ifjuság bált rendezett. Nagyszerű bál volt ez. Itt láthatuk a vármegye legszebb hölgyeit, egy bokrétaiba összefűzve. Ezeket érthette és ezekért hevülhetett fel Szontagh Pál úr is a diszében elmondott toasztjában. A bál tíz órakor vette kezdetét. Festői látvány volt, mikor a bályánál, gr. Degenfeld Lajosné szűl. Desseffy Ilonát, a főispánné ő méltóságát Tihanyi Ferenc bál elnök bevezette, őt követvén urihölgyeink és ifleányaink tündéres csoportja, gyönyörű szebbnél szebb és drágábbnál drágább toalettekkel. A főispánné világos kék selyem ruhában volt öltözve, csipke és arany hímzéssel, keleti gyöngyök és gyémánt ékszerekkel. Utánna feltűnt Hanzély Lászlóné valóban remek toalettje. A tisztviselők a főispánnéknak gyönyörű

bokrétával kedveskedtek. A bokréta teteje fehér niphotos rőzsabimbókkal, két alsóbb sora marchal- Nil rőzsából, az alap sor remontant szegfűből állott, a csokor díszítve volt páfrány levelekkel és Eugénia agakkal, a csokortartója fehér csipkével szegélyezett kék atlaszszal volt bevonva, szalagjai pedig a megye színeit (a kék és sárga színeket) viselték a szalagokon következő felírás volt: „Nógrádvármegye tisztikara emlékeztetül 1889. évi július 8-ára. (A csokrot Stőcz Antal b-gyarmati műkertészünk állította ki, valóban oly remekül, és oly izléssel, hogy azt bármely budapesti műkertész sem állíthatta volna szebben össze.)

A táncz, a bemutatások végeztével kezdett vévén, a szünőrai pihenés kivételével reggeli 5 óráig, tehát világos viradtik folyt, Balog Károly lelkész notái mellett. A négyeseket 40 pár tánczolta, a nagyszerűen sikerült bálnak részesei voltak a hölgy közönségből a bálianyon és a fentebb említett Hanzély Lászlóné, Scitovszky Jánosné (aki gyász miatt, a karzatról szemlélté több barátjával a mulatságot), továbbá, Dessewffy Ottó, Ivánka Odónné, Szontagh Blanka, Balázs Árpádné, Moesary Odónné, Posztóczy Istvánné, Pongrácz Adámné, Ondrejovich Lászlóné, gr. Vilczek Edéné, Fáy Árpádné, Kulhána Istvánné, Simonyi Dénesné, Br. Butler Henrikné, Br. Butler Erviné, Br. Marschal Rudolfné, Plachy Jánosné, Br. Baratta Alajosné, Plachy Zsigmondné, Rosenbach Sándorné, Baintner Ottó, Ruzinkó Antalné, Lukács Lászlóné, Illés Odónné, Özy, Mészoly Gézané, Horváth Miklósné, Horváth Albertné, Wladár Miksáné, Fáy Ernőné, László Mórné, Nagy Istváné, Gazdik Lajosné, Szabó Jánosné, Mezgeri Istvánné, Imrik Péterné, Jakobovics Józsefné, Fáy Mihályné, Kacsóvics Ferencné, Beke Bercziné, Herman Károlyné, Kovács Ákosné, Glósz Samu, Makovinyi Fekete Mariska és Horváth Danóné, — továbbá: Hanzély Hermin, Fölkel Mariska, Almásy Mariska, és Margit, Moesary Sárika, Luka Janka, Rosenbach Klótd, Pongrácz Matild, Gr. Vilczek Anna, Szenessy Emma, Wladár Vilma, Ruzinkó Gizella, Illés Leuke, Jolán és Gizella, Nedeczky Olga, Madách Erzsébet, Dóvénny Janka, Wladár Ida, Plachy Mariska, Beke Irma, Plachy Erzsébet, Plachy Panni, Horváth Erzsike, Berczelly Mariska, Balás Margit, Bellao Mina (Berlin) Glósz Jolán, Mártonfalvy Irma, Thurán-szky Mariska stb. stb.

Díszmagyarok.

Festői és elragadó képet nyújtott vármegyénk több előkelő családfejenek és családtagjának valamint egy két vendégünknek díszmagyar öltözékben történt megjelenése az installált ünnepélyekre. Hozagos lenne ezen ünnepélyességek leírása, ha emlékezet okáért ide nem iktatnók azok névsorát; kik a hagyományos ősi és valóban inponáló szokások felelevenítése tekintetéből díszmagyaros megjelenésökkel emelkedtek az installált ünnepélyességek fényét. Ezek közül első sorban ki kell emelnünk gr. Degenfeld Lajos, főispán díszmagyar öltözetét. A főispán a „Veni sancte-én” és a közgyűlésen barack színű (abricot) selyem attilában, megy szín hermelin prémes mentében és lilla bársony nadragban jelent meg. Fényre és kiállításra nézve mindjárt utánna sorakozott az alispán gyönyörű díszmagyarban. Fényes kiállítású ruhákban jelentek meg továbbá: gr. Degenfeld József, Hajdúvármegye főispánja, Rácz Gyula Hajdúv. alispánja, Ferenczy Elek, Hajdúvármegye deb-

reczenjartasi főszolgabíró, Br. Rozner Ervin, Hanzély László, Hanzély Marton, Tihanyi Ferencz, Dessewffy Otto, Huszar István, Laskary Gyula, Beniczky Árpád, Br. Andreánszky Gábor, Pongrácz György, Tersztanyky István, Kacsóvics Lajos, Pajor István, Komjáthy Anzelm, Steller Antal, Baintner Arnold, Veres János, Balas Ferencz, Kacsóvics Iván, Ig. Farkas Ferencz és Veres Ernő urak.

Hirek és Különfélék.

Személyi hírek. Gr. Degenfeld Lajos főispán, kedves családja és a debreczeni vendégek jul. 9-én d. u. 4 órákor hagyták el a székvárost. Az ünnepélyes aktusok leírásánál a jelenlevők legtöbbjét, mint szereplő egyéneket felemlítettük. Ki kell emelnünk azonban különösen Losoncz városát, honnan igen szép számmal jelentek meg tisztelt barátaink. Itt voltak ugyanis Pokorny Gusztáv losonczai polgármesteren kívül: Vagner Sándor Draskorczy Ede, Kovács Ferencz, László István, Cserepy István, Wohl Herman, Jeszenák Rafael, Snell János, Dr. Plichta Soma, Valihora János, Margócsy József, Kovács Sándor, Zelenka Gyula, Szakall Ferencz, Szakal István, Szabo Pál, Sántha Zsigmond, Kujnis Gyula, Gellen Endre, Kovács János, Serly Antal, Köttl Attila, és Karner Gusztáv urak. A szécsényi járásból: Baross Árpád, Révay Sándor, Br. Butler Henrik Ruzinkó Antal, Pokorny Pál. A nógrádi járásból: Nagy J. Huszar László, Illés Odón, Rosenbach Sándor, Veres Ernő, Tamaskovics Gyula, S. Tarjánból: Szilárdy Odón: Sirákról: Wladár Miksa, Plachy Gusztáv, Horváth Miklós. A sziráki járásból: Posztóczy Iván, Plachy Gyula, Ondrejovics László, Nedeczky Géza, Maróthy Emil stb. A vidékről közel 1500-ra tehető a megjelentek száma.

Kinevezés. Szepiek Sándor pénzügyi tanácsos és adófelügyelő pénzügyigazgatóvá nevezetett ki. — A losonczai gymnazium egyik tanárát Besse David, továbbá az állami tanítóképző vezetőtanárát elhunyt Kovács mil helyére — Nagy József, pataki államképző vezetőtanár nevezetett ki.

Adomány. Ö felleget a terekei tűzkárosultak felelősségére 100 forint adományozott.

Helyreigazítás. Lapunk múlt számának vezércikkében összeírtuk a székely fő és alispánjainak névsorát. E névsorból véletlenül kimaradt egy igen jeles első alispán aki 1861-ben Gr. Zichy Ferencz főispánjára adott igen válságos körülmények között vitte nagy hőlességgel a megye kormányzatát. Ez a most is élő, 75 éves Dessewffy Ottó úr. Sietünk ezen hibát helyreigazítani, s a történelmi igazság érdekében megjegyezni, hogy ugyanazon időben Török Sándor második alispán volt. Mint értesülünk ezen semmi esetre sem szándékos és mindenkor helyreigazítható hibáért többen, főleg pedig azok, kikre reá illik, hogy: „in minutis magni”, érdemen felül megróvták a cikkíróját — uton útfelen. No csak nagyobb hiba ne essék meg egy cikkíróján, mint a megróvókon.

Ödemei. A jul. 8-iki bál után vig társaság zeneszó mellett hagyta el a bál termét. Az utczán a dévaj fiatalokból álló társaság megállított néhány arató tót atyát, akik a társasághoz közelültek. Egyike a fiataloknak ráparancsolt a bandára, hogy húzza az „od zemit”, tót atyáknak kedvesen notáját. A banda ráhúzott, s az aratók jó kedvre kerestek s ugyancsak jártak a nemzeti táncot. A vig fiatalok jó nevetéssel ezen a végül még pénzrel is megjutalmazta a tánczókat.

Az ipolyság b-gyarmati vasút mérnöki munkálatai jul. hó 8-án 9-én vizsgáltak felül az osztrák magyar államvaspálya társaság k. német és magyar építész vezetésével.

Halmi Béla losonczai jeles fényképész jul. 8-án B-Gyarmatra jött, hogy itt az ünnepélyesebb aktusokat fényképezéssel megörökítse. Szépén sikerült fényképeznie a főispáni bevonulást, a templomi menetet, s a városbára előtt sorakozott tiszti egyleti tagokat. Ezen nagyobb képek ára 3 forint. Halmi még közkíváncsra még e héten B-Gyarmaton marad, egyes felvételek végett. Lakása: Zichy utca, Griszelli-féle ház.

Rendőri jó fogás. A főispán beiktatási ünnepségekre egy híszereglő urakat és hölgyeket esztog nagy bajtól mentette meg Opita Károly városi rendőrtanácsos, akinek július 7-én sikerült a bírósági rabló-tolvajt Váloczai Pált, ki nemrég a losonczai kir. járásbírói büntetőbír. harmadmagával megszökött, elfogatni. A hírsz. kopcsa-betyár most a kir. törvényszéknél várja méltó büntetést.

Diadalokapuk. A vármegyeház előtt, valamint a fő utca végpontján felállított diadalokapuk rendkívüli hatást gyakoroltak. A megyeház előtti diadalokapuk gr. Degenfeld Lajos arcképe is látható volt. E diadalokapuk felírásait már lapunk múlt számában is közöltük, még csak azt kell megjegyeznünk, hogy a diadalokapuk mellett felállított a zászlókkal díszített árbócokon a szomszédos vármegyék csimerei voltak kiállítva. A városi diadalokapuk szintén igen szépen volt dekorálva, a láthatók voltak rajta, az ország és megye és a város csimerei lohogók között, a homlokzatán pedig szép keretben Okolicsányi János törvényeséki bíró következő dicsőítője volt olvasható: „Degenfeld Schomburg gróf főispánja meggyenknek, Székelyen udvász legy. — vár bizalmával a nép!”

Horváth Danó,

felelős szerkesztő.

Fürdői jelentés.

Van szerencsénk a t. cz. közönséget értesíteni, miszerint a b-gyarmati „Népbank” tulajdonát képező **gőz-, kád- és zuhanyfürdőt** bérbe vettük, ujonnan berendeztük és az alanti árak mellett a forgalomnak átadtuk:

1 kádfürdő	—30
2 „ „ 1 szobában —50	
1 „ „ az l. sz. szob. —45	
2 „ „ „ „ „ —70	
1 gőzfürdő	—60
1 zuhanyfürdő	—15
1 lepedő	— 6
1 törölköző	— 3
1 drb. szappan	— 5

Bérlet árak:

12 kádfürdőre	3.—
12 „ az l. sz. szob. 4.50	
12 gőzfürdőre	6.—
12 zuhanyfürdőre	1.50

A gőzfürdő kizárólag **nőknek** rendelkezésre áll kedden délelőtt 10-től 12-ig és pénteken délután 2-től 5-ig.

Férfiaknak ez időt kivéve naponta reggel 6-tól 12-ig és délután 5-től 7-ig.

Zuhanyfürdő pénteket kivéve minden nap 12-től 5-ig d. u.

Ugyanitt kitűnő és mérsékelt áru **étel és italokról** gondoskodva van.

Kiváló tisztelettel:

Barth Lipót és fia.

Csak rövid ideig látható!

a „Búza-téren” reggel 9-től este 9 óráig

keleti álatserreglet

mely különböző-ragadozó álatokat tartalmaz u. m. oroszlanok, bengáliai tigris, egy óriási kígyó Piton fajtából, 25 láb hosszú 100 éves! foltos hi nók, szibériai farkasok sakálók, braziliai majmok, Aszian keso'yók, stb.

Hihetetlen, de igaz. Kopecky Juliska kis leány a legvadabb ragadozó állatok közé lép és nagy bátorsággal veszélyes mutatóványokat visz véghez: a foltos hiéna pedig kiveszi a húst az idomító-mester szájából.

Helyárak I. hely 20 kr. II. hely 10 kr.

Azonkívül látható:

M Ű C S A R N O K.

— Belépti díj 10 kr. — Minden látogató egy érdekes ajándékba részesül. Számos látogatásért esd

Kopecky János,

állatsereg tulajdonos.

Üzlethelyiség változtatás.

Van szerencsém a t. cz. közönség b. tudomására hozni, miszerint **üzletemet, mely eddig a görög n. e. templommal szemközt létezett, f. 6. július hó 1-én a Feledi Ignác úr üzletével szemközt lévő (Herczföld-féle) házba tettem át és azt a mai kor igényeinek megfelelően a legújabb ujonnan rendeztem be.**

Kérem a t. cz. közönséget, miszerint a közel 40 év óta fennálló cégem iránt eddig tanúsított bizalmat a jövőben is fentartani kegyeskedjék.

Teljes tisztelettel

Himmler Mór.

Bérbe adandó ház!

Balassa-Gyarmaton az úgynevezett „Nagyhid-utczában” 236-ik szám alatti ház folyó évi octóber hó 1-én napjától, vagy esetleg azonnal is, 3 sőt több évre is haszonbérbe kiad. — A lakás áll: 1 bolt, 2 szoba, konyha, éls kamra, magtár és kertből. — A ház jutányos feltételek mellett örökáron is eladó.

Bővebb értesítést ad **Lóvy Ignác** „szécsényi és nagyhid-utca” sarkán lévő házában B-Gyarmaton.

DARVAI ARMIN

könyvkereskedésében B-Gyarmaton

egy jó házból való fiú

TANULÓNAK

felvétetik.

Kiadó lakás!

B-Gyarmaton a „Teleki” utczában özv. Ruttkay Lászlóné 641. számú házában 2 utcazi és egy elő szoba, konyha, élsztár, fűskamra, pincze és egy rész kert folyó évi octóber 1-étől haszonbérbe kiadó.

Bővebb felvilágosítás nyerhető B-Gyarmaton Bachár Gyula kereskedésében.